

otročičkom, pa vselej je prišla pomoč. In tako tudi sedaj v ti hiši. Bog vam poplašaj, kar ste nama dobrega storili. Ve, mali deklici, pa radi molita za svoje stariše, da bosta srečnejši kakor je moj Cirilek.«

S temi besedami sta se poslovila tujca od Talerjevih. Poniževa Milenica pa je potem rekla: »Sedaj pa vidim, da imajo prav naša mama, ki tolikokrat pravijo, da dobrih otrok nikoli ne zapusti angeljček varih.«

Fr. —ek.

K r e s.

Deca, naš se kres
Dvigaj do nebes!
Drva nôsi vsak,
Da bo bolj gorak;
Da zaplapola
Gori do neba!
Gori biva Bog,
Angeljčki okrog,
Kres naš brž zazró,
K ognju pritekó;
Plamenčke lové,
K Bogeku hité;

Bogec se smeji,
Jemlje njih dari:
Jemlje si darov,
Pravi blagoslov;
Neti, neti kres
Deca do nebes!
Neti iz srca
Ljubav do Boga —
Src nedolžnih žar!
Da nebes ključar
Odpre ti nekđaj
Duri v sveti raj!

Vnésar.

Uspavanka.

Iz globoke svoje jame
Divji mož zdaj zrè skrbnó,
Da otroka s sábo vzame,
Ako môlil ni lepó.

Môli torej, sinek moj!
Môli iz srcá z menoj!

Volk se zdaj od gore plazi
Tod po vseh vaséh okrog,
Tanko sluša, dobro pazi,
Da bi slišal dece jok.

Tiho, tiho, sinek moj,
Da ne vzame te s seboj!

Temna noč skoz okno gleda,
Ali naše dete spi;
Hudi čuk na streho seda
Čuješ ga, kako vrešči:
Ali ti se nič ne boj,
Spavaj, spavaj, sinek moj!

Kadar dete pridno spava,
Treba se mu bati ni:
Angelj iz nebes priplava,
Z njim prisrčno govori.
Spavaj, spavaj, sinek moj,
Saj te čuva angelj tvoj!

Smiljan Smiljanič.

